

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Lenky Maroušové

ZANIKLÉ SOCIALISTICKÉ POMNÍKY A PAMĚTNÍ DESKY V PLZNI

Oponent: PaedDr. Helena Východská

Lenka Maroušová si pro svou absolventskou práci vybrala zajímavé téma z oblasti regionálních dějin, navíc z oblasti dějin moderní doby. Z hlediska obecného výběru považuji toto téma za účelné a chvályhodné.

Z hlediska obsahového představuje práce Lenky Maroušové pokus o zpřehlednění zaniklých plzeňských památek socialistického realismu, resp. jejich výběr v kategorii pomníků a pamětních desek. Autorka si v úvodu své BP neklade nijak složitý cíl, totiž: „*zjistit osud zaniklých socialistických pomníků v Plzni... abych se dozvěděla kdy, kým a kde byly postaveny, jak a v které době byly odstraněny, kde se v současné době nacházejí*“ (str. 10). Jako hodnotitel předloženého textu mohu konstatovat, že takto formulovaný cíl byl do značné míry splněn. Přesto shledávám určité nedostatky. V členění jednotlivých kapitol jsem se snažila najít logický systém (chronologický?, tématický? místně uspořádan?), avšak bez přesvědčivého výsledku. Rušivě působily v kapitolách zaměřených na osudy uměleckých děl dílčí informace o školním vzdělání a dosavadní profesní historii jednotlivých sochařů (tvůrců) – ocenila bych jednotný přístup formou podkapitol věnovaných právě a jen autorům. Velmi překvapivé pro mne byly i některé formulace, jimiž autorka např. charakterizuje osobnosti (také události), jimž jsou pomníky věnovány. Mnohde nás vrací do období, v nichž památky vznikaly (např. str. 29, 32...). Např. Julius Fučík v tomto autorčině pojetí *položil svůj život za svobodu a štěstí lidstva*, což bych rozhodně podpořila jako citaci z dobového tisku, nikoli jako současnou charakteristiku této historické osobnosti.

Je tedy jasné, že zpracováním vytčeného tématu, a tedy celkovou úrovní, bakalářská práce v podstatě nepřesahuje mechanický přehled jistého množství posbíraných informací. Za největší nedostatek považuji právě absenci jakékoli autorské interpretace. Jestliže autorka uvádí (na str. 10), že: „*Toto zkoumání bylo zpracováno z hlediska historického.*“ (ostatně z jakého jiného by mohlo být při absolutoriu historických studií zpracováno?), postrádám např. pokus o hodnocení (nikoli umělecké), využití zpětné vazby (metody oral history) apod.

Pravdou je, že k hodnotícímu stanovisku využila autorka závěru celé práce. Různě pozměňované formulace o nutnosti zachovat historickou paměť nejsou však tím, co bych za hodnotný autorský vstup považovala.

Z hlediska formálního obsahuje práce Lenky Maroušové všechny požadované náležitosti, avšak i zde shledávám poměrně překvapivé nedostatky. Poznámkový aparát je použit správně a věcně, uvedená literatura a prameny odpovídají zaměření BP. Oceňuji také ilustrativní obrazový a dokumentační materiál. V grafické úpravě BP nacházím nedůsledné zarovnávání textu (na různých místech předložené práce), nesystematické využití fontů pro názvy kapitol a podkapitol a v neposlední řadě také totožnost sdělení v úvodu i závěru předložené BP.

Otázka autorce: Ve své BP argumentujete pro zachování historické paměti prostřednictvím pomníků, ale zároveň pro škodlivost různých politických „proměn a tlaků“ (str. 41). V textu však nenacházím Vaše stanovisko k tomu, zda se v historii (v současnosti) mají pomníky podle společenské „objednávky“ odstraňovat či nikoli. Co o tom soudíte?

Bakalářská práce Lenky Maroušové je i přes uvedené výtky přijatelným završením vysokoškolského studia. K obhajobě ji doporučuji s návrhem na hodnocení **dobré**.

V Plzni 18. 8. 2013

PaedDr. Helena Východská

Východská H.